

OSOCZCA (1) *sb m*

N sg osoczca.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Falszywy oskarżyciel, oszczerca:

W połączeniu szeregowym: Iáko y przez Moizefzá thego Pan pilnie przeŝtrzegáć raczy miedzy ludem ŝwoim/ rofkázuiąc do nich/ áby potwarcá/ ofoczcá: á ŝzemrácz nie był nigdy miedzy wámi [Non eris crinator nec susurro in populo Vulg Lev 19/16] RejPos 266v.

Synonimy: oskarżacz, oszczerca, potwarca.

Cf **OSOCZNIK**

AK